

5397 11/3 31: 3. Beh. af F. t. L. om Omdannelse af Hær og Flaade til et Vagtkorps m. m. 5398

[Moltesen.]

det samme og taler om et Forsvar til det yderste, men det blev fremdraget i Gaar af det ærede Medlem Hr. Holstein.

Selv om det hyppigt anvendte Billede af Danmark som Portvogter er saa skadeligt, som den højtærede Udenrigsminister mener, bliver den danske geografiske Stilling ved at være den samme. Jeg kan være enig med den højtærede Udenrigsminister, naar han i Anledning af et Interview af Chamberlain og engelske Marineautoriteter siger, at Udlandet ved grumme lidt om Danmark. Fremstaaende Politikere i Genève tror, at Danmark allerede har afrustet, efter 2 Gange at have hørt den højtærede Statsminister bebude det fra Talerstolen dernede; men at ledende engelske og russiske Statsmænd og Marineautoriteter ikke skulde vide nøje Besked om Danmarks geopolitiske Betydning, paastaar den højtærede Udenrigsminister heller ikke.

Jeg synes imidlertid ikke, at man kan fortænke de Konservative i, at de fremdrager dette, naar man mindes, hvilken Glæde det i sin Tid vakte i alle Afrustningsvenners Kreds, at de havde Tilslutning hos Panamas Førsteminister.

Nu hørte vi jo sidst — og det var ikke alene i en Avisartikel eller i et Interview, at Mac Donald havde udtalt sig, men i Underhuset i 1927 den 24. November udtalte Mac Donald det, som det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen fremførte:

„Hvad de smaa Nationer angaar, er de langt bedre farne uden nogen Hær overhovedet end med en lille og uvirksom Hær, og det tror jeg var den tidligere danske Regerings Synspunkt.“

Det er altsaa en Forklaring paa, hvorfor Ministeriet Stauning i 1924 kom med dette Afrustningsforslag, og det kan vist være rigtigt, vi kan lige saa godt ingen Hær have som en lille og uvirksom Hær. Det er jo egentlig det Indtryk, jeg har af det, man nu foreslaar, at det er en lille, uvirksom Hær, som altsaa kaldes et Politikorps, men som jo alligevel i Krigstilfælde vil blive behandlet som en Hær. Det er ikke det Synspunkt, som er mit, med Hensyn til den Hær, vi skal have. Nok lille, men ikke uvirksom.

Nej, tilføjede saa Mac Donald, det er Stormagterne, det alene staar paa. Jeg

synes, det er noget af det forfærdeligste, der kunde ske, hvis Stormagternes Hære alene skulde bestemme. Saa sker der jo med Folkeforbundet det samme, som skete med den hellige Alliance. Den hellige Alliance, der i sin høje Idealitet egentlig var lige saa veltænkt som Folkeforbundstanken, endte jo i en Stormagtsalliance, og vi ved alle sammen, hvad den førte med sig.

Altsaa, det, som Mac Donald som andre af Stormagternes Statsmænd mener, er: Lad de smaa afruste, vi skal nok besørge det, vi store. Jeg vilde anse det for en uhyre Ulykke, og i alt Fald for Fredens Skyld vilde det være en saare stor Ulykke, hvis det skulde ske.

Jeg er aldeles enig med den højtærede Udenrigsminister, naar han siger, at disse Udtalelser betyder saa grumme lidt, og det er os selv, som skal træffe Afgørelsen. Men disse Udtalelser, som vi nu har hørt fra de forskellige Sider, falder i Traad med det, som jeg synes enhver sundt tænkende maa sige sig selv, og vi behøver virkelig ikke at have spurgt hverken Sir Austin Chamberlain eller Bridgeman eller nogen af de andre om deres Mening, for det er saa givet, at det er rigtigt, og det kunde vi godt sige, uden at vi behøvede at have deres Stadfæstelse af det. Stormagternes Politikeres Udtalelser om vore Forhold tillægger jeg ikke nogen Betydning — ja, man tager jo altid Hensyn til dem, men det betyder i alt Fald ikke noget for det Standpunkt, som er mit.

Maa jeg blot i en Parentes bemærke, da jeg nu taler om den højtærede Udenrigsministers Udtalelser, at jeg ogsaa giver den højtærede Udenrigsminister Ret i den Opfattelse, han har af dette Aktstykke, som jo nu spiller en saadan mærkvaerdig Rolle her i Tinget, dette Aktstykke, som det udenrigspolitiske Nævn har faaet. Den højtærede Udenrigsminister har Ret: En Udenrigsminister kan ikke gaa videre med det, end han er gaaet, og det er Rigsdagens egen Skyld. Det er nemlig saaledes med et Rigsdagsudvalg, at man kan aldrig have noget hemmeligt dér. Det er de Herrer egen Skyld — og Damers med muligvis, det ved jeg ikke. Efter mit Kendskab i de mange Aar, jeg har siddet i Rigsdagen, ved jeg, at et Rigsdagsudvalg er som en Si, og et lukket Rigsdagsmøde —